

دعای ۴ صحیفه سجادیه / دعا بر آنان که به پیامبران ایمان آورده اند

دعای چهارم صحیفه سجادیه؛ دعا بر آنان که به پیامبران ایمان آورده اند با ترجمه شیخ حسین انصاریان

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَاةِ عَلَيَّ أَتْبَاعِ الرُّسُلِ وَ مُصَدِّقِيهِمْ

دعای آن حضرت در درود به پیروان و تصدیق کنندگان رسولان:

www.ziaossalehin.ir

ضیاء الصالحین

﴿ ۱ ﴾ اللَّهُمَّ وَ أَتْبَاعِ الرُّسُلِ وَ مُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَةِ الْمُعَانِدِينَ لَهُمْ بِالتَّكْذِيبِ وَ الْإِشْتِيَاقِ إِلَى الْمُرْسَلِينَ بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ

(1) خدایا! پیروان رسولان و تصدیق کنندگانشان که عبارتند از مردم روی زمین، آن مردمی که تصدیقشان، قلبی و درونی بود، آن هم زمانی که دشمنان با تکذیب رسالت رسولان، به مخالفت با آنان برخاستند، ولی پیروان و تصدیق کنندگان، به کمک حقایق ایمانی، مشتاقانه به طرف رسولان روی آوردند

﴿ ۲ ﴾ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَ زَمَانٍ أُرْسِلَتْ فِيهِ رَسُولًا وَ أَقَمْتُ لِأَهْلِهِ دَلِيلًا مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مِنْ أَيْمَةِ الْهُدَى، وَ قَادَةَ أَهْلِ الثَّقَى، عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ، فَادْكُرْهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَ رِضْوَانٍ.

(2) در هر روزگار و زمانی که رسولی فرستادی و برای مردم آن روزگار و زمان، چراغ راه و دلیل و برهان برپا کردی، از زمان آدم تا دوران محمد صلی الله علیه و آله، از پیشوایان هدایت و فرماندهان اهل تقوا، بر همه آنان سلام باد! خدایا! آنان را از سوی خود، به آموزش و خشنودی یاد کن.

﴿ ۳ ﴾ اللَّهُمَّ وَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ وَ الَّذِينَ أَبْلَوْا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِي نَصْرِهِ، وَ كَانْفُوهُ، وَ أَسْرَعُوا إِلَى وَفَادَتِهِ، وَ سَابَقُوا إِلَى دَعْوَتِهِ، وَ اسْتَجَابُوا لَهُ حَيْثُ أَسْمَعَهُمْ حُجَّةَ رِسَالَتِهِ.

(3) خدایا! و به ویژه اصحاب محمد را، آنان که شرط هم نشینی با او را به خوبی پاس داشتند و کسانی که در یاری دادن به حضرتش، امتحان دادند، امتحانی نیکو و او را در تمام پیش آمدها کمک کردند و به زیارت و دیدارش شتافتند و برای شنیدن دعوتش، بر یکدیگر پیشی جستند و هنگامی که دلیل پیام هایش را، به گوش آنان رساند، او را اجابت کردند و آیینش را پذیرفتند.

﴿ ۴ ﴾ وَ فَارَقُوا الْأَزْوَاجَ وَ الْأَوْلَادَ فِي إِظْهَارِ كَلِمَتِهِ، وَ قَاتَلُوا الْأَبَاءَ وَ الْأَبْنَاءَ فِي تَثْبِيتِ بُيُوتِهِ، وَ انْتَصَرُوا بِهِ.

(4) و در راه آشکار کردن دینش، از همسران و فرزندان جدا شدند و برای پابرجا شدن نبوتش، با پدران و فرزندان خود جنگیدند و به خاطر وجود او، در آن جنگ ها پیروز شدند.

﴿ ۵ ﴾ وَ مَنْ كَانُوا مُنْطَوِينَ عَلَيَّ مَحَبَّتِهِ ﴿ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴾ فِي مَوَدَّتِهِ.

(5) و کسانی که به رشته محبت او پیچیده شدند، در مسیر دوستی و عشقش، تجارتی را امید دارند که هرگز کساد و زیان، در آن راه ندارد

﴿٦﴾ وَالَّذِينَ هَجَرْنَاهُمْ الْعَشَائِرُ إِذْ تَعَلَّقُوا بِعُرْوَتِهِ، وَ انْتَفَتْ مِنْهُمْ الْقَرَابَاتُ إِذْ سَكَنُوا فِي ظِلِّ قَرَابَتِهِ.

(6) و آنان که وقتی به دستگیره دین او آویختند، قبایل و عشایرشان از آنان دوری گزیدند و زمانی که در سایه قرب به او آرمیدند، خویشاوندانشان از آنان کناره گرفتند.

﴿٧﴾ فَلَا تَنْسَ لَهُمُ اللَّهُمَّ مَا تَرَكُوا لَكَ وَ فِيكَ، وَ أَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِكَ، وَ بِمَا حَاشُوا الْخَلْقَ عَلَيْكَ، وَ كَانُوا مَعَ رَسُولِكَ دُعَاءَ لَكَ إِلَيْكَ.

(7) خدایا! لطفت را برای اصحاب محمد به خاطر آنچه که برای تو و در راه تو از دست دادند، از نظر دور مدار و آنان را از خشنودیات خشنود ساز! و نیز به خاطر آن که مردم را پیرامون دینت گرد آوردند و در حالی که خالصانه، ملت را به سوی تو دعوت می کردند، همراه فرستادهات بودند

﴿٨﴾ وَ اشْكُرْهُمْ عَلَى هَجْرِهِمْ فِيكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ، وَ خُرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ الْمَعَاشِ إِلَى ضَيْقِهِ، وَ مَنْ كَثُرَتْ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ مِنْ مَظْلُومِيهِمْ.

(8) و برای این که در راه تو از شهر و دیار و قوم خود هجرت کردند و از فراخی معاش، به تنگی و سختی دچار شدند و افراد زیادی که برای بزرگداشت دینت ستمها تحمل کردند، پاداش عنایت کن.

﴿٩﴾ اللَّهُمَّ وَ أَوْصِلْ إِلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، الَّذِينَ يَقُولُونَ ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ خَيْرَ جَزَائِكَ.

(9) خدایا! به آنان که به خوبی و نیکی پیرو اصحاب پیامبرند؛ آن پیروانی که می گویند: «پروردگار! ما و برادران ما را که به ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز!» و بهترین پاداش را برسان

﴿١٠﴾ الَّذِينَ قَصَدُوا سَمْتَهُمْ، وَ تَحَرَّوْا وَجْهَهُمْ، وَ مَضَوْا عَلَى شَاكِلَتِهِمْ.

(10) همانان که روش اصحاب را قصد کردند و سمت و سو و جهت آنان را برگزیدند و شیوه آنان را دنبال کردند

﴿١١﴾ لَمْ يَثْنِهِمْ رَبُّ فِي بَصِيرَتِهِمْ، وَ لَمْ يَخْتَلِجْهُمْ شَكٌّ فِي قَفْوِ آثَارِهِمْ، وَ الْإِثْتَامَ بِهَدَايَةِ مَنَارِهِمْ.

(11) در حالی که تردیدی در بینایی شان خطور نکرد و شکّی در پیروی آثارشان و اقتدا به نشان هدایتشان، دل مشغولشان نساخت.

﴿١٢﴾ مُكَانِفِينَ وَ مُوَازِرِينَ لَهُمْ، يَدِينُونَ بِدِينِهِمْ، وَ يَهْتَدُونَ بِهَدْيِهِمْ، يَتَفَقَّحُونَ عَلَيْهِمْ، وَ لَا يَتَّبِعُونَ هَدْيَهُمْ فِيمَا أَدَّوْا إِلَيْهِمْ.

(12) مک کاران و تقویت کنندگان اصحاب بودند؛ به دین آنان می گروند و به هدایت آنان راه می یابند و نسبت به اصحاب واقعی پیامبر اتفاق نظر دارند و آنان را در برنامه هایی که از رسول اسلام به ایشان رساندند، متهم به دروغ و کذب نمی کنند.

﴿ ۱۳ ﴾ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى التَّابِعِينَ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ عَلَى أَزْوَاجِهِمْ وَ عَلَى ذُرِّيَّاتِهِمْ وَ عَلَى مَنْ أَطَاعَكَ مِنْهُمْ.

(13) خدایا! از امروز تا روز قیامت، بر تابعین و همسران و فرزندانشان و بر هر که از آنان که تو را اطاعت کرده، درود فرست

﴿ ۱۴ ﴾ صَلَاةٌ تَعَصِمُهُمْ بِهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَ تَفْسُخُ لَهُمْ فِي رِيَاضِ جَنَّتِكَ، وَ تَمْنَعُهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ، وَ تُعِينُهُمْ بِهَا عَلَى مَا اسْتَعَانُوكَ عَلَيْهِ مِنْ بَرٍّ، وَ تَقِيهِمْ طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ.

(14) درودی که به سبب آن از نافرمانی‌ات بازشان داری و به آنان در باغ بهشت، وسعت و گشایش دهی و از نیرنگ شیطان مانعشان گردی و به هر کار نیکی که نسبت به آن از تو مدد جویند، یاریشان دهی و از حوادث شب و روز حفظشان کنی، مگر حادثه‌ای که به خیر می‌آید

﴿ ۱۵ ﴾ وَ تَبَعُهُمْ بِهَا عَلَى اعْتِقَادِ حُسْنِ الرَّجَاءِ لَكَ، وَ الطَّمَعِ فِيمَا عِنْدَكَ وَ تَرْكِ التَّهْمَةِ فِيمَا تَحْوِيهِ أَيْدِي الْعِبَادِ (15) و آنان را به سبب آن درود، بر اساس اعتقاد به امید نیک نسبت به عنایات و لطف و طمع به آنچه نزد توست و ترک بدگمانی درباره آنچه بندگان مالک و صاحب آن‌اند، برانگیزی

﴿ ۱۶ ﴾ لِتُرَدَّهُمْ إِلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةِ مِنْكَ، وَ تُرْهِدَهُمْ فِي سَعَةِ الْعَاجِلِ، وَ تُحِبِّبَ إِلَيْهِمُ الْعَمَلَ لِلْآجِلِ، وَ الْإِسْتِعْدَادَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

(16) و به جانب شوق و رغبت به سویت و بیم از حضرتت برگردانی و به فراخی دنیای زودگذر و فانی شدنی بی‌رغبتشان سازی و عمل برای جهان آخرت و آمادگی برای آنچه پس از مرگ است، محبوب آنان کنی

﴿ ۱۷ ﴾ وَ تُهَوِّنَ عَلَيْهِمْ كُلَّ كَرْبٍ يَجُلُّ بِهِمْ يَوْمَ خُرُوجِ الْأَنْفُسِ مِنْ أَبْدَانِهَا (17) و هر سختی و مشقت و اندوه و حزنی که روز بیرون رفتن جان‌ها از بدن‌ها بر آنان وارد می‌شود، آسان سازی

﴿ ۱۸ ﴾ وَ تُعَافِيَهُمْ مِمَّا تَقَعُ بِهِ الْفِتْنَةُ مِنْ مَحْدُورَاتِهَا، وَ كِبَةِ النَّارِ وَ طُولِ الْخُلُودِ فِيهَا (18) و آنان را از اموری که به سبب آن‌ها، فتنه واقع می‌شود؛ فتنه‌هایی که از آن می‌پرهیزند و از کانون و مرکز آتش و طول ماندگاری در آن، سلامت همه جانبه دهی

﴿ ۱۹ ﴾ وَ تُصَيِّرُهُمْ إِلَى أَمْنٍ مِنْ مَقِيلِ الْمُتَّقِينَ. (19) و به مقام امنی که جایگاه استراحت پرهیزکاران است، برگردانی.